

หนังสือ โยเอล

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสตีอัสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสตนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวอี้, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือ โยเอล

บทนำสู่โยเอล: หนังสือ โยเอลเป็นหนึ่งในงานเขียนชิ้นแรกๆของพวกผู้พยากรณ์ แม้ประชาชาติอิสราเอลได้ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนไปแล้วก่อนถึงตอนนี้ คำพยากรณ์ของโยเอลก็ดูเหมือนจะถูกกล่าวแก่อาณาจักรฝ่ายใต้ นั่นคือ ยูดาห์โดยตรง ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์หลายท่านคาดว่าเวลาที่หนังสือ โยเอลถูกเขียนขึ้นคือประมาณปี 800 ก่อน ค.ศ. นี่จึงทำให้โยเอลอยู่ในสมัยเดียวกับกษัตริย์อัสซีเรียห์และ 2 พงศาวดาร 26 การกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังอัสซีเรียและบาบิโลนยังไม่ได้เกิดขึ้นในขณะนั้น

สาระสำคัญของหนังสือเล่มนี้เริ่มต้นด้วยการพิพากษาที่เกิดขึ้นในแผ่นดินนั้นในสมัยนั้น โดยพระเจ้า ผู้พยากรณ์ท่านนี้โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงใช้เหตุการณ์เหล่านี้และพัฒนาจนกลายเป็นคำพยากรณ์ไปไกลถึงเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้าย วลีที่ว่า “วันแห่งพระเยโฮวาห์” ถูกใช้ห้าครั้งในหนังสือเล่มนี้และมองล่วงหน้าไปยังเวลานั้นเมื่อพระเจ้าจะทรงจัดการกับอิสราเอลและโลกในการพิพากษา “วันแห่งพระเยโฮวาห์” คือเวลานั้นที่เริ่มต้นด้วยยุคเจ็ดปีและมองล่วงหน้าไปยังการเสด็จกลับมาของพระเมสสิยาห์และการสถาปนาอาณาจักรของพระองค์

แม้โยเอลเป็นหนึ่งในผู้พยากรณ์สมัยแรกๆที่เขียนเป็นหนังสือ เขาก็ถึงเห็นถึงการรุกรานอิสราเอลในอนาคตโดยสัตว์ร้ายนั้น (โยเอล 2:1-10); การเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและความพินาศของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ (โยเอล 2:11); การกลับใจใหม่ของอิสราเอล (โยเอล 2:12-17); การเทพระวิญญาณลงมาในยุคสุดท้ายลงบนอิสราเอล (โยเอล 2:28-29); การเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในสง่าราศีเพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ (โยเอล 3:1-16); และพระพรต่างๆของอาณาจักรนั้น (โยเอล 3:17-21) มีความสอดคล้องกันอย่างน่าทึ่งของคำสอนเรื่องอวสานกาลในผู้พยากรณ์สมัยแรกขนาดนี้ และแน่นอนว่าเหตุผลสำหรับเรื่องนี้คือการคลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ภาพรวมของโยเอล 1: โยเอล 1 เริ่มต้นด้วยคำเตือนที่เป็นลางร้ายเกี่ยวกับความรกร้างว่างเปล่าของแผ่นดินนั้น โดยภัยพิบัติต่างๆของฝูงแมลง เราไม่ทราบชัดเจนว่าภัยพิบัตินี้กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนั้นหรือจะเกิดขึ้นในไม่ช้า ไม่ว่ากรณีใด โยเอลก็กล่าวชัดเจนว่าภัยพิบัตินี้เป็นสัญลักษณ์หนึ่งของการพิพากษาที่จะมาของพระเจ้าที่มีต่อแผ่นดินอิสราเอล ในบทที่สอง แมลงเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงเห็นได้ชัดว่าเป็น ‘แมลง’ จริงๆและพวกมันมาเพื่อพิพากษาประชาชนที่มักกบฏของพระเจ้า

ยอล 1:1-3 พระวณะของพระเยโฮวาห์ที่มาถึงโยเอล บุตรชายของเปรุเอล ว่า ดังนี้ว่า ตอนต้นของหนังสือเล่มนี้บ่งบอกชัดเจนถึงแหล่งที่มาแรกสุดของมัน – “พระวณะของพระเยโฮวาห์” แม้พระเจ้าตรัสผ่านทางโยเอลผู้รับใช้ของพระองค์ พระเจ้าก็ทรงเป็นผู้แต่งหนังสือเล่มนี้ สิ่ง que ออกมาโดยลมพระโอษฐ์ของพระเจ้าก็คือ สิ่งที่พระเจ้าตรัส ข้อความนั้นของโยเอลเห็นได้ชัดว่ามาจากพระเจ้า ชื่อ โยเอล มีความหมายตรงตัวว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า’ เราไม่ทราบเรื่องอื่นเกี่ยวกับตัวเขา นอกเสียจากว่าเขาถูกบรรยายว่าเป็นบุตรของเปรุเอล

2 ท่านผู้เฒ่าทั้งหลาย ขอจงฟังเรื่องนี้ ชาวแผ่นดินทั้งสิ้น ขอจงเงี่ยหูฟัง สิ่งเหล่านี้เคยเกิดมาในสมัยของท่าน หรือเกิดมาในสมัยบรรพบุรุษของท่านบ้างหรือ โยเอลเริ่มต้นคำพยากรณ์ของเขาโดยการกล่าวแก่พวกผู้เฒ่าของแผ่นดินนั้น (คำที่แปลว่า แผ่นดิน (ฮาเอเรทซ์) เป็นคำฮีบรูพื้นๆที่ใช้เพื่อบรรยายถึงแผ่นดินอิสราเอลมาจนถึงปัจจุบัน มันหมายถึงแผ่นดินนั้นที่ทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม อิสอัคและยาโคบ) โยเอลจึงขอร้องพวกผู้เฒ่าของแผ่นดินนั้น โดยถามพวกเขาว่า พวกเขาเคยเห็นสิ่งที่กำลังเกิดในแผ่นดินอิสราเอลขณะนั้นไหมตลอดเวลาหลายปีของพวกเขา กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความบาปและการพิพากษาที่เป็นผลตามมาของมันไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลเลย การพิพากษากำลังมาถึงแล้วและจะมีมากกว่านี้อีก

3 จงบอกให้ลูกของท่านทราบ และให้ลูกบอกหลาน และให้หลานบอกเหลนอีกชั่วอายุหนึ่ง โยเอลจึงเตือนบรรดาผู้อาศัยแห่งแผ่นดินนั้นในขณะนั้นถึงภัยพิบัติแห่งการพิพากษาของพระเจ้า เขาขอร้องขอพวกผู้เฒ่าของแผ่นดินนั้นให้เตือนลูกๆ หลานๆและเหลนๆของพวกเขาถึงการ

พิพากษานั้นที่พวกเขากำลังจะนำลงมาสู่ศีรษะของพวกเขาเอง ช่วงเวลาต่างๆที่ยากลำบากที่พวกเขา กำลังประสบอยู่เป็นผลที่ตามมาของความบาปของพวกเขาและความทุกข์ลำบากมากกว่านี้กำลังใกล้เข้ามา

ยอล 1:4-5   **สิ่งใดที่ตักแตนวัยเดินกินเหลือ ตักแตนวัยบินก็กินเสีย สิ่งใดที่**
ตักแตนวัยบินกินเหลือตักแตนวัยกระโดดก็กินเสีย สิ่งใดที่ตักแตนวัยกระโดดกินเหลือตักแตนวัย
คลานก็กินเสีย เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงใช้ภัยพิบัติต่างๆของฝูงแมลงที่กัดกินมาทำลายพืชผลของอิสราเอลเพื่อเป็นการตีสอนเพราะความบาปของพวกเขา ‘แมลง’ สี่ชนิดที่แตกต่างกันถูกกล่าวถึง บางชนิดถูกคิดว่าเป็นรูปแบบตัวอ่อนของแมลงที่โตแล้ว เช่น ตักแตนวัยเดินเป็นรูปแบบวัยรุ่นของตักแตนวัยบิน และตักแตนวัยกระโดดเป็นรูปแบบวัยรุ่นของตักแตนวัยคลาน ไม่ว่ากรณีใด พวกมันก็เป็นแมลงที่กัดกินซึ่งสามารถทำให้พืชผลเกลี้ยงได้ เนื่องจากอิสราเอลในสมัยนั้นมีเศรษฐกิจที่พึ่งพาการเพาะปลูกเป็นหลัก ภัยพิบัตินี้จึงบอกเป็นนัยถึงความเสียหายร้ายแรง นี่บอกเป็นนัยด้วยว่าภัยพิบัติที่เป็นการตีสอนนี้กำลังเกิดขึ้นแล้ว

5 **เจ้าพวกจีเมอเอ๋ย จงตื่นขึ้นและร้องไห้เถิด นักดื่มเหล้าองุ่นทุกคนเอ๋ย จงโอดครวญเถิด** เพราะว่าน้ำองุ่นใหม่ถูกตัดขาดจากปากของเจ้าทั้งหลายแล้ว โยเอลบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าการเมาเหล้าเป็นปัญหาหนึ่งในยุคห่าในสมัยนั้น การพิพากษาที่จะมาซึ่งทำลายพืชผลเก็บเกี่ยวที่เป็นองุ่นก็จะพรากเหล้าองุ่นไปจากพวกจีเมอแห่งยุคห่า เขาจึงร้องบอกพวกเขาอย่างเขี้ยหยันให้ร้องไห้และโอดครวญเรื่องการอดดื่มเหล้าของพวกเขา

ยอล 1:6-7   **เพราะว่าประชาชาติหนึ่งได้ขึ้นมาสู้กับแผ่นดินของข้าพเจ้า เขามี**
ทั้งกำลังมากและมีจำนวนนับไม่ถ้วน พันของมันเหมือนพันสิงโต เขี้ยวของมันเหมือนเขี้ยว
สิงโตผู้ยิ่งใหญ่ คำที่แปลว่า **ประชาชาติ** คือคำฮีบรูพึ้นๆ (*โกย*) ซึ่งเป็นที่มาของคำยิว *โกยิม* ในปัจจุบัน มันหมายถึงพวกคนต่างชาติโดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม ตรงนี้มันอาจถูกใช้เพื่อเป็นภาพเปรียบถึงฝูงแมลงเหล่านั้นที่กำลังรุกราน ไม่ว่ากรณีใด พวกนี้ก็จะผลาญพืชผลแห่งแผ่นดินนั้นจนเกลี้ยง แม้คำอุปมาในอิสยาห์ 5 ยังไม่ได้ถูกเขียนขึ้นโดยอิสยาห์เกี่ยวกับการที่อิสราเอลเป็น

เถาองุ่นที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้าซึ่งถูกปลูกไว้ในสวนองุ่นของพระองค์ มันก็มีการอ้างอิงถึง
เรื่องนั้นแบบหลายๆตรงนี้ เหมือนสิ่งโตตัวหนึ่งที่กัดกินหรือกองทัพหนึ่งที่ถูกรุกราน แผ่นดิน
อิสราเอลกำลังจะถูกทำลายโดยฝูงตั๊กแตนวัยบินและตัวอ่อนของพวกมันซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการตี
สอนอิสราเอลโดยพระเจ้าเพราะความบาปของมัน

7 มันได้ทำลายเถาองุ่นของข้าพเจ้าเสีย และได้ปอกเปลือกต้นมะเดื่อของข้าพเจ้า มันลอก
เปลือกออกและโยนทิ้งเสีย ถึงก้านก็ดูขาวโพลน ภัยพิบัติที่รุกรานของฝูงแมลงที่กัดกินจะกัดกิน
ใบและผลของเถาองุ่นและปอกเปลือกต้นมะเดื่อทั้งหลาย จนกระทั่งวันนี้ ฝูงสัตว์ที่หิวโซในทิศ
เหนือตอนไกลในช่วงฤดูหนาวที่โหดร้ายจะกินเปลือกต้นไม้โดยปอกลอกต้นไม้จนเตียนและ
ทำให้ต้นไม้ดูเหมือนมีสีขาว นี่บอกเป็นนัยถึงความพินาศอย่างสิ้นเชิงของพืชผลต่างๆ

ยอล 1:8-13   จงโอศรวณูอย่างหญิงพรหมจารีซึ่งคาดเอาด้วยผ้ากระสอบที่ไว้
ทุกขั้วให้สามีของเธอที่ได้เมื่อวัยสาว 9 รัชัญญูบูชาและเครื่องดื่มบูชาได้ถูกตัดขาดเสียจากพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์ ปุโรหิตผู้ปรนนิบัติของพระเยโฮวาห์ก็โสกเศร้า 10 นางก็ร้าง พื้นดินก็โสกร้าง
โสก เพราะข้าวถูกทำลายเสีย น้ำองุ่นใหม่ก็แห้งไปหมด น้ำมันก็ขาดมือไป พระเจ้าโดยทางโยเอล
จึงร้องขอคนหลายกลุ่มในอิสราเอลให้รำไห้มาสู่การกลับใจใหม่ การถวายเครื่องสักการบูชา
ต่างๆของพระวิหารจึงถูกหยุดไปเพราะข้าวและน้ำองุ่นที่จำเป็นสำหรับเครื่องบูชาเช่นนั้นถูก
ทำลายเสียแล้วเพราะเหตุภัยพิบัตินั้น

11 โอ ชาวนาทั้งหลายเอ๋ย จงอับอายไปเถิด โอ ผู้แต่งเถาองุ่นเอ๋ย จงคร่ำครวญเนื่องด้วย
ข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ เพราะผลของนาก็ถูกทำลายไปหมด 12 เถาองุ่นก็เหี่ยว ต้นมะเดื่อก็แห้ง
ไป ต้นทับทิม ต้นอินทผลัม และต้นแอบเปิ้ล ต้นไม้ในนาทั้งสิ้นก็เหี่ยวไป เพราะความยินดีก็เหี่ยว
ไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์ 13 ท่านปุโรหิตทั้งหลายเอ๋ย จงคาดเอาและโอศรวณู ท่านผู้
ปรนนิบัติที่แทนบูชา จงคร่ำครวญ ท่านผู้ปรนนิบัติพระเจ้าของข้าพเจ้า จงเข้าไปสวมผ้า
กระสอบนอนค้ำคั่นสักคั่นหนึ่ง เพราะว่ารัชัญญูบูชาและเครื่องดื่มบูชาได้ขาดไปเสียจากพระ
นิเวศแห่งพระเจ้าของท่าน พวกปุโรหิตจะไม่เพียงรำไห้เพราะการปรนนิบัติของพวกเขาถูก

ขัดจังหวะเท่านั้น แต่บรรดาผู้ผลิตพืชผลต่างๆด้วย พระเจ้าจึงทรงเรียกระดับพื้นฐานเหล่านี้ของสังคมอิสราเอลให้อับอายและคร่ำครวญถึงความสูญเสียพืชผลและรายได้ของพวกเขา บรรดาผู้ผลิตพืชผลต่างๆของแผ่นดินนั้นไม่เพียงหมดเนื้อหมดตัวเท่านั้น แต่โอกาสต่างๆสำหรับพระวิหารยังถูกกำจัดไปเสียด้วยอันเป็นผลที่ตามมา เศรษฐกิจที่พึ่งพาการเพาะปลูกของประชาชนนั้นได้ถูกทำลายไปเสียแล้ว พระเจ้าจึงทรงเรียกพวกเขาให้รำไให้ และยิ่งกว่านั้นคือให้กลับใจเสียใหม่

ยอล 1:14   **จงเตรียมตัวถืออดอาหาร จงเรียกประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ จงรวบรวม**
บรรดาผู้ใหญ่และชาวแผ่นดินทั้งสิ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และร้อง
ทูลต่อพระเยโฮวาห์ ดังนั้น โยเอลจึงเตือนสติประชาชนนั้นและเหล่าผู้นำของมันให้เรียกให้มีการถืออดอาหารและถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของพวกเขาในการกลับใจใหม่

ยอล 1:15   **อนิจจาหนอวันนั้น เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามาแล้ว วัน**
นั้นจะมาเป็นการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ โอบาดีห์เขียนก่อนหน้าโยเอลและใช้วลีที่ว่า “วันแห่งพระเยโฮวาห์” การประยุกต์ใช้ในทันทีของ “วันแห่งพระเยโฮวาห์” อาจหมายถึงการตีสอนของพระเจ้าที่อิสราเอลกำลังประสบอยู่ในภัยพิบัติของฝูงแมลงนั้น อย่างไรก็ตาม นี่น่าจะเป็นการบอกใบ้แรกของวลีนี้ในความหมายเชิงอวสานกาล นั่นก็คือ โยเอลเป็นคนแรกในพหุผู้พยากรณ์ที่เขียนหนังสือที่เรียกวันที่จะมานั้นของการแทรกแซงของพระเจ้าในกิจการต่างๆของมนุษย์ว่า “วันแห่งพระเยโฮวาห์”

ดังที่หมายเหตุไว้ในความเห็นที่เป็นบทนำ “วันแห่งพระเยโฮวาห์” คือเวลานั้นซึ่งเริ่มต้นพร้อมกับยุคเจ็ดปีและต่อเนื่องไปจนตลอดยุคพันปีและเรื่อยไปจนนิรันดร์กาลด้วยเมื่อพระเจ้าโดยทางพระบุตรของพระองค์ทรงเข้าแทรกแซงในกิจการต่างๆของมนุษย์โดยตรง มันเริ่มต้นในตอนแรกในการพิพากษาที่มีต่อความบาปตลอดยุคเจ็ดปี จากนั้นมันก็เบ่งบานในอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเมื่อพระองค์ทรงสถาปนาราชบัลลังก์ของพระองค์และครอบครองบนแผ่นดินโลกนี้

ตรงนี้ภัยพิบัติของฝูงแมลงที่กัดกินถูกมองว่าเป็นสิ่งที่น่าหน้าก่อนถึงวันยิ่งใหญ่ นั่นซึ่งจะถูกกล่าวถึงอย่างละเอียดมากขึ้นในบทที่ 2 และ 3 สังเกตว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์ถูกเรียกว่าเป็น “การทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์”

ยอล 1:16-18   **อาหารถูกตัดออกจากเบื้องหน้าสายตาของพวกเขาแล้ว เออ ความ**
ปีติและความยินดีก็ขาดไปจากพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเราแล้ว มีไช้หรือ 17 เมล็ดพืชก็เน่าอยู่
ในดิน ฉางก็รกร้าง ยุงก็หักพังลง เพราะว่าข้าวเหี่ยวแห้งไปเสียแล้ว 18 สัตว์ทั้งหลายร้องครวญ
ครางแล้วหนอ ฝูงวัวก็งุนงง เพราะว่ามีทุ่งหญ้าให้มัน ฝูงแกะก็อ่อนระอาไป โยเอลพรรณนา
ต่อไปว่าในสมัยของเขา ฝูงแมลงเหล่านี้ที่กัดกินได้ทำลายแผ่นดินนั้นเสียแล้ว ในเศรษฐกิจที่
พึ่งพาการเพาะปลูกเช่นที่อิสราเอลเป็น ชีวิตความเป็นอยู่และฐานเศรษฐกิจของประชาชาตินั้นได้
ถูกทำลายเสียแล้ว แม้แต่สัตว์ทั้งหลายที่ผู้คนเลี้ยงไว้ต่างก็งุนงงและทุกข์ทรมานเพราะภัยพิบัตินี้
เช่นกัน

ยอล 1:19-20   **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ เพราะว่าไฟได้**
เผาผลาญทุ่งหญ้าแห่งถิ่นทุรกันดาร และเปลวไฟได้ไหม้ต้นไม้ในทุ่งนาเสียหมดแล้ว 20 ถึงแม้ว่า
สัตว์ป่าก็ร้องทูลพระองค์ด้วย เพราะว่ามีน้ำในห้วยแห้งไป และไฟก็เผาผลาญทุ่งหญ้าแห่งถิ่น
ทุรกันดาร การตอบสนองของโยเอลที่มีต่อการพิพากษานี้คือ ร้องทูลต่อพระเจ้า เขานำเสนอคดี
ของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า โดยพรรณนาถึงความพินาศของแผ่นดินนั้น แม้แต่พวกสัตว์ก็ร้อง
ออกมาด้วยความเจ็บปวด เพราะว่าแมลงเหล่านั้นได้กัดกินใบต้นไม้ต่างๆของแผ่นดินนั้นเสีย
แล้ว ดวงอาทิตย์จึงเผาตอไม้ที่เหลืออยู่จนถึงขนาดที่ว่าแผ่นดินนั้นถูกเปรียบเทียบเหมือนว่าถูกเผาด้วย
ไฟ มีบทเรียนหนึ่งที่จริงจั่งสำหรับเราทุกวันนี้ มันจะเป็นบทเรียนสำหรับอิสราเอลสักวันหนึ่ง
ด้วยเมื่อเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้ายเกิดกับพวกเขาในตอนนั้น

*****

ภาพรวมของโยเอล 2: เหมือนกับคำพยากรณ์ส่วนใหญ่ในพระคัมภีร์เดิม ผู้พยากรณ์ท่าน
นี้กล่าวถึงความต้องการต่างๆในแผ่นดินนั้นในขณะนั้น แต่ในการทำเช่นนั้นเขาก็ประยุกต์ใช้กับ

เหตุการณ์ต่างๆในอนาคตด้วย ในโยเอล 2 แม้เห็นได้ชัดว่ามีการอ้างอิงถึงความต้องการต่างๆฝ่ายวิญญาณของสมัยนั้นด้วย จุดสนใจใหญ่กว่าก็อยู่ที่วันแห่งพระเยโฮวาห์ที่จะมาในอนาคต กล่าวย่อๆก็คือ เราต้องระลึกว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์คือ เวลานั้นเมื่อพระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงในกิจการต่างๆของมนุษย์โดยตรง โดยทรงเข้าควบคุมเหตุการณ์ต่างๆของมนุษย์ มันจะเริ่มขึ้นด้วยยุคเจ็ดปี แต่ต่อเนื่องไปจนตลอดยุคพันปีและเรื่อยไปจนตลอดนิรันดร์กาล โยเอล 2 นำเสนอข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับทั้งยุคเจ็ดปีและยุคพันปี โดยเฉพาะจากมุมมองของอิสราเอลในสมัยนั้น

โยเอล 2:1 จงเปาแตรที่ในศิโยน จงเปล่งเสียงปลุกบนภูเขาบริสุทธิของ

ข้าพเจ้า ให้ชาวแผ่นดินทั้งสิ้นตัวลุก เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์กำลังมาแล้ว ใกล้เข้ามาแล้ว แน่ นอนว่าศิโยน เป็นชื่อเรียกทั่วไปที่หมายถึงกรุงเยรูซาเล็ม และถูกหมายเหตุเพิ่มเติมว่าเป็น “ภูเขา บริสุทธิ” ของพระเจ้า ในสมัยโบราณ การเปาแตรในรูปแบบหนึ่งที่เฉพาะเจาะจงคือ การเตือน ภัยถึงการรุกรานที่ใกล้เข้ามา มันก็ยังคงคล้ายกับระบบเตือนภัยด้วยเสียงไซเรนซึ่งพบเป็นปกติใน ครั้งหลังของศตวรรษที่ยี่สิบ การเตือนตรงนี้จึงมีแก่อิสราเอลเกี่ยวกับวันแห่งพระเยโฮวาห์ที่ กำลังใกล้เข้ามา ดังที่บทนี้จะค่อยๆเผยให้เห็น “วันแห่งพระเยโฮวาห์” ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าเป็น เรื่องอวสานกาล นั่นคือ มีลักษณะเป็นคำพยากรณ์ถึงเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้าย

โยเอล 2:2-3 เป็นวันแห่งความมืดและความมืดครึ้ม เป็นวันที่มีเมฆและความ

มืดทึบ ดูแสงสว่างยามเช้าที่แผ่ปกคลุมไปทั่วภูเขาทั้งหลาย ประชาชนจำนวนมากและมีกำลังยัง ตั้งแต่สมัยโบราณก็ไม่เคยมีเหมือนอย่างนี้ และตั้งแต่นี้ไปก็จะมีอีกตลอดปีทั้งหลายชั่วอายุ “วันแห่งพระเยโฮวาห์” จะเริ่มต้นในการพิพากษาเมื่อพระพิโรธของพระเจ้าถูกเทออกแก่ชาว โลกที่ไม่มีพระเจ้าและกระหังแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์ด้วย มันจะไม่เพียงเป็นช่วง เวลาแห่งความมืดในความหมายเชิงเปรียบเทียบเท่านั้น แต่ในความหมายตรงตัวด้วยเมื่อวิถีแห่ง ระบบสุริยจักรวาลและดวงดาวต่างๆถูกเปลี่ยนแปลงไป ดู อีสยาห์ 8:22, 60:2 ไม่เคยมีใคร พบเห็นเหตุการณ์ที่น่ากลัวเหล่านั้นแห่งยุคเจ็ดปีมาก่อนเลยในประวัติศาสตร์มนุษย์

3 ไฟเผาผลาญอยู่ข้างหน้ามันทั้งหลาย และเปลวไฟไหม้อยู่ข้างหลัง แผ่นดินนั้นเหมือนสวนเอเดนก่อนหน้ามันทั้งหลาย พอให้หลังมันไปแล้วก็เป็นถิ่นทุรกันดารที่รกร้าง ไม่มีอะไรจะรอดพ้นมันเลย แม้การประยุกต์ใช้ในทันทีของคำพยากรณ์นี้อาจหมายถึงการรุกรานของอัสซีเรียที่จะมาในอีกประมาณ 75 ปีต่อมาด้วย บริบทที่ใหญ่กว่าก็จะพิสูจน์ว่าหมายถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสุดท้ายใน “วันแห่งพระเยโฮวาห์” ในช่วงยุคเจ็ดปี จะมีการรุกรานแผ่นดินอิสราเอลอย่างน้อยสองครั้งและอาจมากกว่านั้น เมื่อปฏิบัติต่อพระคริสต์ขึ้นเรื่องอำนาจ กองทัพของมันจะเข้ายึดครองแผ่นดินนั้น ประมาณตอนกลางของยุคเจ็ดปี ดาเนียล 11 และเอเสเคียล 38-39 บ่งบอกว่ากองทัพรัสเซียจะรุกรานเพียงเพื่อที่จะถูกทำลายบนเทือกเขาแห่งอิสราเอล สุดท้ายแล้ว พอถึงวันท้ายๆ ของยุคเจ็ดปี ปฏิบัติต่อพระคริสต์ (หรือสัตว์ร้ายนั้น) จะรวบรวมกองทัพต่างๆ ของโลก ภายใต้ประชาชาติต่างๆ ที่ถูกรวมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่งของมันและรุกรานอิสราเอล โดยใช้กำลังจมนำไปสู่สงครามแห่งอารมาเกดโดนและการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ตรงนี้หนึ่งในการรุกรานอันรุนแรงเหล่านั้น ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ดูเหมือนจะถูกสื่อถึง

ยอล 2:4-9   ร่างของมันทั้งหลายเหมือนร่างของพวกม้า มันจะวิ่งเหมือนกับม้าสงคราม 5 เหมือนอย่างเสียงรกรบ มันจะเผ่นอยู่บนยอดเขา เหมือนเสียงแตกของเปลวไฟที่ไหม้ต่อข้าว เหมือนกองทัพอันเข้มแข็งแปรกระบวนเข้าสงคราม 6 เมื่อชนชาติทั้งหลายเห็นน้ำมันก็จะกระสับกระส่าย ไบหน้าทุกคนก็จะซิดเซียว 7 มันทั้งหลายจะวิ่งเหมือนทหาร และปืนกำแพงเหมือนนักรบ ต่างก็จะเดินไปตามทางของตัว มันจะไม่แตกแถวออกไป 8 มันทั้งหลายจะไม่รวมกันเลย ต่างก็จะเดินอยู่ในทางของตน เมื่อมันตะลุมดาบ มันก็ไม่ได้รับบาดเจ็บ 9 มันจะกระโดดเข้าในเมือง มันจะวิ่งอยู่บนกำแพงเมือง มันจะปืนเข้าไปในบ้านเรือน มันจะเข้าไปทางหน้าต่าง เหมือนกับโจร

การรุกรานอิสราเอลครั้งหนึ่งถูกพรรณนาถึง แม้มีคำพยากรณ์ระยะสั้นเกี่ยวกับการรุกรานของอัสซีเรียในอีกหลายสิบปีต่อมาอย่างแน่นอน การรุกรานแผ่นดินนั้นในครั้งนี้ก็มีความเหมือนกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่ถูกเขียนถึงในวิวรณ์ 9:1-12 เป็นพิเศษซึ่งเป็นการพิพากษาของแตรคันที่ห้า ในตอนนั้นพวกผู้รุกรานดูเหมือนจะมีพลังเหนือธรรมชาติและเป็นเช่นผีปิศาจ การ

รุกรานทั้งสองนั้นเป็นเหมือนภัยพิบัติหนึ่งที่ทำลายล้างและในทั้งสองครั้งเหล่าผู้รุกรานมีรูป
ลักษณะเหมือนม้า (วิวรณ์ 9:7 และ โยเอล 2:4) เห็นได้ชัดว่าหนึ่งในการพิพากษาของพระเจ้าในวัน
นั้นที่กระทำต่ออิสราเอลจะเป็นการปลดปล่อยสิ่งมีชีวิตที่เป็นปีศาจออกมาซึ่งจะรุกรานแผ่นดิน
นั้น ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือ กองทัพหนึ่งที่มีระเบียบซึ่งไม่มีอะไรหยุดยั้งมันได้ขณะที่พวกมัน
เคลื่อนทัพไปทั่วแผ่นดินนั้นอย่างไม่หยุดหย่อน อัสซีเรียจะเหยียบย่ำอิสราเอลและในช่วงยุคเจ็ด
ปี กองทัพต่างๆของคนต่างชาติทั้งของนครัสเซียและปฏิบัติกับต่อพระคริสต์จะเหยียบย่ำอิสราเอล
ไม่มีสิ่งใดที่เป็นของมนุษย์จะหยุดยั้งพวกมันได้

ยอล 2:10 **แผ่นดินโลกจะหวั่นไหวต่อหน้ามัน ไฟสวรรค์จะสันสะเทือน ดวง**
อาทิตย์และดวงจันทร์จะมืดไป ดวงดาวจะอัปเดตแสง เกรงว่าจะมีผู้ใดสงสัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้
แบบอวสานกาลของคำพยากรณ์นี้ **ข้อนี้กล่าวชัดเจนว่ามันเป็นอวสานกาล** แม้บางคนอาจต้องการ
อ่านแบบตรงตัวและถือว่าข้อนี้มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ มันก็สอดคล้องกับเนื้อหาส่วนอื่นๆ
ของพระคัมภีร์ที่เป็นคำพยากรณ์ถึงเหตุการณ์เดียวกันนี้ ในข้ออ้างอิงหลายข้อที่พูดถึงยุคเจ็ดปี
แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ก็ถูกกล่าวถึงเช่นเดียวกับความสันสะเทือนต่างๆในไฟสวรรค์ ดู อิสยาห์
24:23; มัทธิว 24:29; วิวรณ์ 6:12-13 และ 16:10, 18

ยอล 2:11 **พระเยโฮวาห์จะทรงส่งพระสุรเสียงต่อหน้ากองทัพของพระองค์**
เพราะค่ายของพระองค์ใหญ่โตยิ่งนัก ผู้ที่กระทำตามพระวณะของพระองค์นั้นมีเดชานูภาพ
มาก เพราะว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์เป็นวันใหญ่โตและน่ากลัวยิ่งนัก ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้ แม้อาจมี
การอ้างอิงถึงการช่วยยูดาคาให้พ้น โดยพระเจ้าใน 2 พงศกษัตริย์ 19:35 การประยุกต์ใช้ที่ใหญ่กว่า
ก็ย่อมกล่าวถึงการช่วยอิสราเอลให้พ้น โดยพระเจ้าตอนสิ้นยุคเจ็ดปีเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงผ่าฟ้า
สวรรค์ออกเป็นสองซีกด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง ในวันนั้นด้วยลมพระโอษฐ์ของ
พระองค์พระองค์จะทรงสังหารเหล่าคนชั่ว องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาด้วยฤทธานุภาพเพื่อ
จัดการกับเหล่าผู้รุกรานแผ่นดินของพระองค์ ดู 2 เรสะ โลกิกา 1:7-8 และวิวรณ์ 19:11-18

ยอ 2:12-13   พระเยซูคริสต์ว่า "ดังนั้น เจ้าทั้งหลายจงกลับมาหาเราเสีย
เดี๋ยวนี้ด้วยความเต็มใจ ด้วยการอดอาหาร ด้วยการร้องไห้และด้วยการโอดครวญ 13 จงนึกใจ
ของเจ้า มิใช่ฉีกเสื้อผ้าของเจ้า" จงหันกลับมาหาพระเยซูคริสต์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่า
พระองค์ทรงกอปรด้วยพระคุณและทรงพระกรุณา ทรงกริ้วซ้ำและบริบูรณ์ด้วยความเมตตา
และทรงกลับพระทัยไม่ลงโทษ

การทรงเรียกของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลตลอดหลายศตวรรษก็คือ จงกลับใจเสียใหม่
ข้อความนี้อาจมีการประยุกต์ใช้ในทันทีกับอิสราเอลในสมัยนั้น โดยมีการประยุกต์ใช้ระยะยาว
กับอิสราเอลในวันแห่งพระเยซูคริสต์ด้วย ประชาชนของพระเจ้าถูกเรียกให้โศกเศร้าเสียใจเพราะ
ความบาปของพวกเขาด้วยความเสียใจแบบพระเจ้า พระเจ้าทรงเอือมระอาการแสดงสัญลักษณ์
ของการกลับใจแบบภายนอก – เสื้อผ้าที่ถูกฉีก พระองค์ทรงเรียกให้มีการกลับใจใหม่ของหัวใจ
นั่นเป็นจริงในสมัยนั้น มันจะเป็นแบบเดียวกันด้วยในช่วงหลายปีที่มีมิดของยุคเจ็ดปี จงสังเกต
พระลักษณะต่างๆที่แสนวิเศษของพระเจ้าของเรา “เพราะว่าพระองค์ทรงกอปรด้วยพระคุณและ
ทรงพระกรุณา ทรงกริ้วซ้ำและบริบูรณ์ด้วยความเมตตา และทรงกลับพระทัยไม่ลงโทษ” เมื่อ
ประชาชนของพระเจ้ายอมหันกลับจากความบาปของตน นั่นคือด้วยการกลับใจใหม่จากความ
บาปของพวกเขา พระเจ้าก็จะทรงกลับพระทัยจากการพิพากษาที่จะมานั้น ความคิดตรงนี้ก็ถือว่า
พระเจ้าจะทรงเปลี่ยนพระทัยของพระองค์ที่จะตีสอนหากและเมื่อประชาชนของพระองค์หัน
กลับจากความบาปของตน ช่างเป็นคำรำพึงอันแสนงดงามของพระเมตตาและพระคุณของ
พระเจ้าซึ่งถูกพรรณนาตรงนี้! กระนั้นมันก็ขึ้นอยู่กับ การกลับใจใหม่ของประชาชนของพระเจ้า

ยอ 2:14   ใครจะรู้ได้ พระองค์อาจจะทรงกลับและเปลี่ยนพระทัย และทรง
อำนวยการพระพรไว้ คือให้มีชัยชนะและเครื่องดีมีบูชาสำหรับถวายแด่พระเยซูคริสต์พระเจ้าของ
ท่านแล้ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถามว่า ใครรู้ว่าพระเจ้าจะทรงหันเสียจากการพิพากษาที่ทรงสัญญาไว้
นั้นหรือไม่หากประชาชนของพระองค์จะกลับใจเสียใหม่ ตรงกันข้าม พระเจ้าอาจทรงคืน
พระพรให้จนถึงขนาดที่ว่าอิสราเอลจะสามารถถวายเครื่องบูชาอันมีกลิ่นหอมด้วยความสมัครใจ
แด่พระองค์ได้อีก (นั่นคือ ชัยชนะและเครื่องดีมีบูชา)

ยอล 2:15-17   จงเปาเตรที่ในศิโยน จงเตรียมตัวถืออดอาหาร จงเรียกประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ 16 จงรวบรวมบรรดาประชาชน จงชำระชุมนุมชนให้บริสุทธิ์ จงประชุมบรรดาผู้ใหญ่ จงรวบรวมเด็กๆ แม้ว่าเด็กที่ยังกินนม จงให้เจ้าบ่าวออกจากเรือนหอ และเจ้าสาวออกจากห้องของตน ขณะที่บทรนี้เริ่มต้นด้วยคำร้องเตือนถึงการพิพากษาที่จะมา ตรงนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้ร้องเรียกให้ส่งสัญญาณออกไปทั่วเทือกเขาแห่งอิสราเอลโดยประกาศเรื่องการกลับใจใหม่ เขาเรียกคนทั้งประชาชาตินั้น ตั้งแต่พวกผู้ใหญ่ไปจนถึงพวกเด็กทารกและคนที่เพิ่งแต่งงานให้มาชุมนุมกันเพื่อถืออดอาหารด้วยความโศกเศร้าและการกลับใจใหม่จากความบาปของพวกเขา

17 ให้ปุโรหิต คือผู้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์คร่ำครวญอยู่ระหว่างเฉลียงและแท่นบูชาให้ทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเวทนาประชาชนของพระองค์ ขออย่าทรงกระทำให้มรดกของพระองค์เป็นที่ประณามกัน เพื่อให้ประชาชาติครอบครองเหนือพวกเขา ควรหรือที่เขาจะกล่าวท่ามกลางชนชาติทั้งหลายว่า 'พระเจ้าของเขาอยู่ที่ไหน'" ผู้พยากรณ์ท่านนี้ร้องเรียกให้พวกปุโรหิตและคนเลวีคร่ำครวญด้วยความเสียใจแบบพระเจ้าเพราะความบาปของประชาชาตินั้นด้วย เขาเรียกร้องให้คนเหล่านั้นกลับใจใหม่ต่อหน้าผู้คนในทุกพื้นที่ของพระวิหาร พวกปุโรหิตและคนเลวีจึงถูกร้องเรียกให้วิงวอนด้วยคำอธิษฐานต่อพระเจ้าเพราะความบาปของประชาชาตินั้น โดยวิงวอนพระองค์ให้ทรงไว้ชีวิตแผ่นดินของพวกเขา พวกเขาถูกกำชับให้อธิษฐานขอพระเจ้าที่จะทรงขัดขวางประชาชาติเหล่านั้นที่เป็นศัตรูมิให้ปกครองเหนือพวกเขาหรือถามว่าพระเจ้าของพวกเขาอยู่ที่ไหน

ยอล 2:18-20   แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงหวงแหนดแผ่นดินของพระองค์ และทรงส่งสารประชาชนของพระองค์ 19 พระเยโฮวาห์จะทรงตอบประชาชนของพระองค์ว่า "ดูเถิด เราจะส่งข้าว น้ำองุ่นและน้ำมันให้แก่เจ้า เจ้าทั้งหลายจะได้อิ่มหนำสำราญ เราจะไม่กระทำให้เจ้าเป็นที่เขาประณามกันท่ามกลางประชาชาติต่อไปอีก ดังที่บริบทจะค่อยๆเผยให้เห็น จะเห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์นี้จะสำเร็จจริงในวันแห่งพระเยโฮวาห์ นั่นคือ มันมีมุมมองใหญ่กว่าในเชิงอวสานกาล เมื่ออิสราเอลกลับใจใหม่และเปลี่ยนมาเชื่อพระคริสต์ในวันนั้น พระเจ้าก็จะทรงเข้าแทรกแซงอย่างเหนือธรรมชาติและทำลายเหล่าผู้รุกรานอิสราเอล วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้า

จะทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากศัตรูที่ทั้งปวงและจะทรงอวยพรพวกเขาในทุกเรื่องซึ่งรวมถึง เศรษฐกิจของพวกเขาด้วย อิสราเอลจะไม่ตกเป็นเป้าหมายของการเยาะเย้ยโดยพวกศัตรูของนาง อีกต่อไป เห็นได้ชัดว่านั่นเป็นคำพยากรณ์ที่ยังไม่สำเร็จจริง กระนั้นมันจะสำเร็จจริงในยุคพันปี หลังจากที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

20 แต่เราจะถอนกองทัพทางทิศเหนือไปให้ห่างไกลจากเจ้า และขับไล่มันเข้าไปในแผ่นดินที่แห้งแล้งและรกร้าง กองหน้าของมันจะหันไปทางทะเลด้านตะวันออก และกองหลังของมันจะหันไปทางทะเลที่อยู่ไกลออกไป กลิ่นเหม็นคั่งของมันจะลอยขึ้นมา และกลิ่นเหม็นเน่าของมันจะลอยขึ้นมา เพราะมันทำการใหญ่หลายอย่าง ตรงนี้กองทัพทางทิศเหนือที่ว่านี้อาจเป็นอันเดียวกับในเอเสเคียล 38 และ 39 ซึ่งดูเหมือนเป็นกองทัพรัสเซีย ดู เอเสเคียล 39 ไม่เคยมีบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์มาก่อนเลยว่าศัตรูใหญ่รายหนึ่งของอิสราเอลถูกทำให้พ่ายแพ้จนถึงขนาดที่ว่าส่วนต่างๆของกองทัพนั้นพบจุดจบของพวกเขาที่ทั้งทะเลตาย (ทะเลด้านตะวันออก) และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (ทะเลที่อยู่ไกลออกไป) เห็นได้ชัดว่ามันจะสำเร็จจริงในอนาคต คำบรรยายในภาพใหญ่กว่าดูเหมือนจะสอดคล้องกับความพินาศของกองทัพรัสเซียในเอเสเคียล 38-39 หรือความพินาศของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ในวิวรณ์ 19

ยอล 2:21-27 โอ แผ่นดินเอ๋ย อย่ากลัวเลย จงยินดีและเปรมปรีดิ์เถิด เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงทำการใหญ่โตมาก 22 เจ้าที่เป็นสัตว์ป่าเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าทุ่งหญ้าในถิ่นทุรกันดารนั้นเขียวสด ต้นไม้เกิดผล ต้นมะเดื่อและเถาองุ่นออกผลอย่างบริบูรณ์ หลังจากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพื่อช่วยให้พ้นด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง พระเจ้าจะทรงอวยพรแผ่นดินโลกด้วยสภาวะต่างๆเหมือนสวนเอเดน และอวยพรแผ่นดินอิสราเอลเป็นพิเศษ แน่แน่นอนว่านี่หมายถึงการเริ่มต้นของยุคพันปี ความคิดนั้นต่อเนื่องในข้อความที่ตามมา

23 บุตรทั้งหลายของศิโยนเอ๋ย จงยินดีเถิด จงเปรมปรีดิ์ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงประทานฝนต้นฤดูอย่างพอสมควร พระองค์จะทรงเทพฝนลงมาให้เจ้า คือฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดูในเดือนแรก 24 ลานนวดข้าวจะมีข้าวอยู่เต็ม จะมีน้ำองุ่นและ

น้ำมันอยู่เต็มล้นบ่อเก็บ 25 เราจะให้บรรดาปีของเจ้าคืนสู่สภาพเดิม คือที่ตักแทนวัยบินได้กิน
เสี้ยว ที่ตักแทนวัยกระโดด ตักแทนวัยคลาน และตักแทนวัยเดินได้กิน คือกองทัพใหญ่ของเราที่เรา
ส่งมาท่ามกลางเจ้านั้น 26 เจ้าทั้งหลายจะรับประทานอย่างบริบูรณ์และอิมหำและสรรเสริญ
พระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงกระทำแก่เจ้าอย่างมหัศจรรย์ ประชาชนของเราจะ
ไม่ต้องขายหน้าอีก 27 เจ้าจะรู้ว่าเราอยู่ที่ท่ามกลางอิสราเอล และเรานี้แหละคือพระเยโฮวาห์เป็น
พระเจ้าของเจ้าไม่มีอื่นใดอีก ประชาชนของเราจะไม่ต้องขายหน้าอีก

การสำเร็จจริงตรงนี้เห็นได้ชัดว่าอยู่ในอาณาจักรยุคพันปีของพระเยซูคริสต์ ในวันนั้น
อิสราเอลจะถูกอวยพรในทุกด้านที่นึกได้ เห็นได้ชัดว่า สภาวะต่างๆที่ถูกพรรณาถึงตรงนี้ยังไม่
เคยสำเร็จจริงเลย ณ จุดใดในประวัติศาสตร์ที่ถูกบันทึกไว้ตั้งแต่สมัยของโยเอล ตรงกันข้าม
อิสราเอลตั้งแต่สมัยนั้นมาจนทุกวันนี้ได้เผชิญกับการกีดกันที่เป็นการตีสอนครั้งแล้วครั้งเล่าทั้ง
ในและนอกแผ่นดินของพวกเขา ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงอยู่ที่ท่ามกลางพวกเขาอีกครั้งจริงๆใน
พระวิหารยุคพันปีซึ่งจะถูกสร้างขึ้นในเยรูซาเล็มยุคพันปี เมื่อวันนั้นมาถึง อิสราเอลจะไม่อับอาย
หรือหวาดกลัวอีกเลย เห็นได้ชัดว่ามันจะถูกทำให้สำเร็จจริงในอนาคต

ยอล 2:28-29 ต่อมาภายหลังจะเป็นอย่างนี้ คือเราจะเทพระวิญญาณของเรามา
เหนือเนื้อหนังทั้งปวง บุตรชายบุตรสาวของเจ้าทั้งหลายจะพยากรณ์ คนชราของเจ้าจะฝันและ
คนหนุ่มของเจ้าจะเห็นนิมิต การเทพระวิญญาณของพระเจ้าออกมาเป็นคำพยากรณ์หนึ่งที่มี
เอกลักษณ์เพราะว่ามันมีการประยุกต์ใช้ที่หลากหลาย กิจการ 2:17-21 กล่าวชัดเจนว่าการเทออก
มาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันฟื้นเทกอสต์นั้นอย่างน้อยก็เป็นการประยุกต์ใช้ส่วนหนึ่งและ
การสำเร็จจริงส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์นี้ และการเทพระวิญญาณนี้ก็ยิ่งเกิดขึ้นต่อมาจนทุกวันนี้
ในคริสตจักร อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในท้ายที่สุดของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นในช่วงยุค
พันปีเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าถูกเทออกมาบนอิสราเอลในการกลับใจรับเชื่อพระคริสต์ของ
พวกเขาและการกลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขา มันจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่จริงๆ ตั้งแต่วันฟื้นเทกอสต์
นั้นเป็นต้นมา การรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกขยายออกอย่างมากเพื่อเป็นประโยชน์

แก่คริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่ อย่างไรก็ตามอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในยุคพันปีจะพบการสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้

29 ในกาลครั้งนั้นเราจะเทพระวิญญาณของเรามาเหนือกระทั้งคนใช้ชายหญิง ในวันอันเปี่ยมสุขนั้น แม้แต่พวกคนที่ต่ำต้อยที่สุดในสังคม โดยเฉพาะของอิสราเอล จะได้รับพระพรเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระทั้งในวันนี้ คริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการรับใช้ต่างๆที่ถูกขยายออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระนั้น การสำเร็จจริงในท้ายที่สุดของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นจริงในยุคพันปี

ยอล 2:30-31 เราจะลำแดงกลางมหัศจรรย์ในท้องฟ้าและบนดิน เป็นเลือดและไฟ และเสาควัน **31** ดวงอาทิตย์จะกลายเป็นความมืด ดวงจันทร์เป็นเลือดก่อนวันใหญ่ยิ่งและนำสยดสยองแห่งพระเยโฮวาห์จะมาถึง เหตุการณ์เหล่านี้ที่ถูกกล่าวล่วงหน้าไว้ยังไม่ได้เกิดขึ้นจริงอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามพวกมันจะเกิดขึ้นจริงในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงยุคเจ็ดปีของวันแห่งพระเยโฮวาห์ หมายถึงสำคัญต่างๆที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพรึงกลัวทั้งบนแผ่นดินโลกและในฟ้าสวรรค์จะเกิดขึ้น เมื่อรวมข้ออ้างอิงต่างๆที่พูดถึงเรื่องนี้ในมัทธิว อีสยาห์ วิวรรณ์และที่อื่นๆเข้าด้วยกัน ดูเหมือนว่าตอน (1) กลางและตอน (2) สิ้นยุคเจ็ดปีจะมีการบรรจบกันของเหตุการณ์เหล่านั้น ตรงนี้มันอาจหมายถึงตอนกลางของยุคเจ็ดปี เท่าที่เกี่ยวข้องกับอิสราเอล นี่เป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง ซึ่งไม่เคยมีตั้งแต่การเริ่มต้นของโลกนี้ (ดูมัทธิว 24:15-31) หรือในอีกแง่หนึ่ง มันอาจหมายถึงเหตุการณ์น่ากลัวเหล่านั้นตอนสิ้นยุคเจ็ดปีก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพื่อช่วยอิสราเอลที่เชื่อให้พ้น ไม่มีข้ออ้างอิงอื่นๆที่กล่าวถึงเหตุการณ์หายนะเหล่านั้นบ่งบอกว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นในตอนต้นของยุคเจ็ดปีเลย

ยอล 2:32 และอยู่มาจะเป็นอย่างนี้ คือผู้ใดที่จะร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์จะรอดพ้น เพราะจะมีคนรอดพ้นในภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็มตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้ และในพวกคนที่รอดนั้นจะมีบรรดาบุคคลที่พระเยโฮวาห์ทรงเรียกด้วย" ตรงนี้คือข้ออ้างอิงที่เป็นคำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ซึ่งกล่าวถึงความเรียบง่ายของความรอดโดยความเชื่อ นี้ถูกยกคำพูดใน

กิจการ 2:21 โดยเปโตรในวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์นั้น มันถูกยกคำพูดโดยเปาโลในโรม 10:13 และมันจะเป็นจริงสำหรับอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปี คำที่แปลว่า รอดพ้น (รอดพ้น) หลายครั้งถูกแปลเป็น 'ได้รับความรอด' เมื่อผู้คนหันมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยความเชื่ออันเรียบง่ายและร้องขอความรอดของพระองค์ พระเจ้าก็จะทรงสดับฟังคำอธิษฐานนั้นและช่วยคนๆ นั้นให้ได้รับความรอด มันเป็นหนึ่งในการประยุกต์ใช้ที่เรียบง่ายที่สุดของหลักการเรื่องความเชื่อที่ช่วยให้รอด

ในบริบทด้านคำพยากรณ์ที่ใหญ่กว่าของมัน ในช่วงยุคเจ็ดปี อิสราเอลจะมีพระวิญญาณของพระเจ้าถูกเทออกลงบนพวกเขาในการพิงใจ ในวันนั้นพวกเขาจะตระหนักว่าพระคริสต์ผู้ที่พวกเขาปฏิเสธทรงเป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขาจริงๆ เมื่อถึงตอนนั้น เมื่อพวกเขาเต็มใจหันมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ถูกปฏิเสธของพวกเขาและร้องทูลต่อพระองค์ พวกเขาก็จะได้รับความรอดทั้งฝ่ายวิญญาณและเห็นได้ชัดว่าฝ่ายร่างกายด้วยการพิพากษานั้นที่อยู่รอบตัวพวกเขาในวันนั้น “เพราะจะมีคนรอดพ้นในภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็ม” คนรอดพ้นที่วันนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นยิวเหล่านั้นที่รอดชีวิตจากความน่าสะพรึงกลัวต่างๆ ของวันนั้นและหันมาหาพระคริสต์ เสดศาริยาห์ 13:8-9 ดูเหมือนจะบ่งบอกว่าหนึ่งในสามของพวกยิวในแผ่นดินนั้นจะถูกช่วยให้พ้นเมื่อถึงตอนนั้น

*****

ภาพรวมของโยเอล 3: โยเอล 3 กล่าวถึงหัวข้อหลักเรื่อง “วันแห่งพระเยโฮวาห์” ต่อไป เมื่อผู้พยากรณ์ท่านนี้มองผ่านกล้องโทรทรรศน์แห่งคำพยากรณ์และเห็นหม่อมยอดเขาของเหตุการณ์ต่างๆ ในช่วง “วันแห่งพระเยโฮวาห์” จุดสนใจของเขาตรงนี้ก็คือ เหตุการณ์ต่างๆ ในตอนท้ายของยุคเจ็ดปี อารมาเกด โคน การเสด็จกลับมาของพระคริสต์และการพิพากษาประชาชาติต่างๆ ที่เป็นแกะและแพะก็ถูกกล่าวถึงแม้ไม่ตามลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังของพวกมันเป๊ะๆ ก็ตาม สุดท้ายสภาวะต่างๆ ของยุคพันปีถูกนำเสนอให้เห็นเพียงเล็กน้อย

ยอล 3:1 "เพราะ คุณเกิด ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น เมื่อเราให้ยูดาห์และเยรูซาเล็มกลับสู่สภาพเดิม มีการอ้างอิงถึงการกลับจากการตกเป็นเชลยของยูดาห์และเยรูซาเล็มบริบทไม่ได้กล่าวถึงการถูกกวาดไปเป็นเชลยในสมัยต่อมาของยูดาห์และเยรูซาเล็ม แต่บริบทที่มาก่อนหน้าและที่ตามหลังก็กล่าวถึง “วันแห่งพระเยโฮวาห์” อย่างชัดเจนในความหมายเชิงอวสานกาลของมัน การตกเป็นเชลยในวันนั้นน่าจะหมายถึงการครอบครองกรุงเยรูซาเล็มและบริเวณโดยรอบกรุงนั้น โดยกองทัพของสัตว์ร้ายนั้นและระยะหลังๆของยุคเจ็ดปี คำที่แปลว่า **ให้...กลับสู่สภาพเดิม (ฮูบ)** มีความหมายว่า ‘การทำให้หันกลับ’ องค์พระผู้เป็นเจ้าในวันนั้นจะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้พ้นจากเหล่าศัตรูของมันเพื่อเตรียมการสำหรับการครอบครองที่จะมาของพระองค์

ยอล 3:2 เราจะรวบรวมบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น และนำเขาลงมาที่หุบเขาเยโฮซาฟัท และเราจะเข้าสู่การพิพากษากับเขาที่นั่นด้วยเรื่องประชาชนของเรา คืออิสราเอลมรดกของเรา เพราะว่าเขาได้กระจายชนชาติของเราไปท่ามกลางประชาชาติ และได้แบ่งแผ่นดินของเรา ที่เดียวที่ “หุบเขาเยโฮซาฟัท” ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์คือตรงนี้ในโยเอล 3 ความเป็นไปได้หนึ่งในสองประการถูกกล่าวถึงตรงนี้ ทรรศนะหนึ่งก็คือว่า หุบเขาเยโฮซาฟัทหมายถึง หุบเขาอิสเรเอลซึ่งอยู่ติดกับภูเขามกิดโคซึ่งเป็นที่ๆจะเกิดสงครามแห่งอารมาเกดโคน บริบทนี้โดยเฉพาะในข้อ 13-16 สนับสนุนทรรศนะนี้ อีกทรรศนะหนึ่งก็คือว่าการรวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นมายังหุบเขาเยโฮซาฟัทก็หมายถึงการพิพากษาประชาชาติต่างๆที่เป็นแกะและแพะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราตรัสถึงในมัทธิว 25:31-41 ข้อ 12 ของบทนี้สนับสนุนทรรศนะนี้ ตามประวัติศาสตร์แล้ว เชื่อกันว่าหุบเขาหนึ่งซึ่งอยู่ติดกับเยรูซาเล็มเคยถูกเรียกว่าหุบเขาเยโฮซาฟัท โดยอาจเป็นหุบเขาจิดโรน

เนื่องจากคำที่แปลว่า **เข้าสู่การพิพากษา (ซาฟัท)** มีความหมายได้ว่าการสู่ความในชั้นศาล และมีความหมายได้ด้วยว่าพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณว่าจะ “พิพากษาบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น” ในข้อ 12 เราจะถือเอาทรรศนะที่ว่าสุดท้ายแล้วนี้หมายถึงเหตุการณ์เหล่านั้นในมัทธิว 25:31 ไม่ว่าจะกรณีใด ลำดับก่อนหลังของเหตุการณ์เหล่านี้ก็มีความเป็นอวสานกาลโดยสมบูรณ์ พวกมันจึง

เกือบที่จะเกี่ยวพันกัน ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ การรวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นเข้าด้วยกันหลัง สงครามอารมาเกด โคนและทันที่ก่อนยุคพันธปีเพื่อการพิพากษา ประชากรทั้งหมดของ ประชาชาติเหล่านั้นไม่น่าจะปรากฏตัวเพื่อรับการพิพากษา แต่เป็นตัวแทนของประชาชาติเหล่านั้นมากกว่า นี่จะเป็นตอนที่พวกเขาได้รับอนุญาตให้เข้าสู่ยุคพันธปีหรือถูกปรับโทษเดี่ยวนั้นเลย อีกครั้งที่จงคู่มัทธิว 25:31 และความเห็นต่างๆสำหรับข้อนี้

ยอล 3:3-8 และได้จับสลากเอาประชาชนของเรา และให้เด็กผู้ชายเป็นข้าของ หลิงโสเกณิ และขายเด็กผู้หญิงไปซื้อเหล้าองุ่น และดื่ม ผู้พยากรณ์ท่านนี้เล่าถึงการข่มเหงบางอย่างและความอยุติธรรมอัน โหดเหี้ยมที่ประชาชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียงได้กระทำต่อประชาชาติ ยิวในเวลานั้น วิธีปฏิบัติต่างๆอันน่าสะอิดสะเอียน เช่น การจ่ายค่าหญิงโสเกณิโดยการยกเด็ก ชายชาวยิวคนหนึ่งให้เป็นทาสหรือการขายเด็กหญิงชาวยิวคนหนึ่งให้เป็นหญิงโสเกณิหรือให้เป็นทาสเพื่อที่จะซื้อเหล้า การเอารัดเอาเปรียบคนยิวอย่างโหดร้ายทารุณเช่นนั้นจะถูกพิพากษา ในวันนั้นเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงนั่งพิพากษาประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติ คนเหล่านั้นที่ได้ เอารัดเอาเปรียบพวกยิวจะถูกปรับโทษอย่างสาสม

4 โ โทระและไซดอน และประเทศฟีลิสเตียทุกแคว้นอ้อย เจ้าจะเอาอะไรกับเรา เจ้าจะแก้แค้นเราหรือ ถ้าเจ้าสนองเราอยู่ เราจะตอบสนองการกระทำของเจ้าเหนือศีรษะของเจ้าอย่างฉับพลันและอย่างรวดเร็ว พวกมุสลิมจากเลบานอนและชาวปาเลสไตน์จากฉนวนกาซาจะถูกพิพากษาเช่นเดียวกันในวันนั้น พระเจ้าตรัสถามว่าพวกเขาจะเอาอะไรกับพระองค์ นั่นคือ พระเยซูว่าห์แห่งพวกยิว? คำตอบก็ชัดเจนอยู่แล้ว พวกมุสลิมมีแต่ความเกลียดชังต่อชาวยิวและความดูหมิ่นต่อพระเจ้าของพวกเขา เหมือนกับที่พวกเขาได้อาความทุกข์ยากมาตอบแทนแก่อิสราเอล การพิพากษาของพวกเขาก็จะกลับมาสู่พวกเขาอย่างรวดเร็วเช่นกัน แม้ประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติได้เอารัดเอาเปรียบพวกยิวมาตลอดหลายศตวรรษและกระทั่งขณะที่เราพูดอยู่ การลงโทษที่พวกเขาสมควรได้รับก็รอคอยพวกเขาอยู่

5 เพราะเจ้าได้เอาเงินของเราและทองคำของเราไป และเอาทรัพย์สมบัติมั่งคั่งของเราไป
ยังบรรดาวิหารของเจ้า 6 เจ้าได้ขายประชาชนยูดาห์และเยรูซาเล็มให้แก่พวกกรีก ถอนเขาไปไกล
จากแดนเมืองของเขา 7 ดูเถิด เราจะกระชกเขาจากสถานที่ซึ่งเจ้าขายเขาไปนั้น เราจะตอบสนอง
การกระทำของเจ้าบนศีรษะของเจ้าเอง ความเกลียดชังที่มีต่ออิสราเอลก็ยาวนานและขมขื่น
ความเป็นปฏิปักษ์ต่อคนยิว (Anti-Semitism) ไม่ใช่ของใหม่ และในวันแห่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าจะทรงพิพากษาบรรดาประชาชาติของโลกเพราะความเป็นศัตรูและความโหดร้ายทารุณ
ของพวกเขาที่มีต่อคนยิว นอกจากนี้ คำพยากรณ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการกลับสู่สภาพเดิมในท้าย
ที่สุดของพวกยิวและอิสราเอลสู่แผ่นดินของพวกเขา ก็ถูกกล่าวล่วงหน้าตรงนี้ ในวันนั้น
อิสราเอลจะถูกยกชูขึ้นและศัตรูทั้งหลายของนางจะถูกพิพากษาเป็นนิตย์

8 เราจะขายบุตรชายและบุตรสาวของเจ้าไว้ในมือของคนยูดาห์ และเขาทั้งหลายจะขาย
ต่อไปยังคนเสบาแก่ประชาชาติหนึ่งที่อยู่ห่างไกลออกไป เพราะว่าพระเยโฮวาห์ล้นพระวาจา
แล้ว" เหมือนกับที่บรรดาประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นอาหรับและมุสลิมเคยขายเด็กชายและเด็ก
หญิงชาวยิวให้เป็นทาสมาตลอดหลายศตวรรษ วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะถูกเอากินบ้าง
คนเสบาหมายถึงคนอาหรับสมัยโบราณ ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่าพวกศัตรูของอิสราเอลจะ
เผชิญกับความร้ายกาจแบบเดียวกับที่พวกเขาได้กระทำต่อพวกยิวมาตลอดหลายศตวรรษ
พระเจ้าทรงให้คำมั่นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้แล้ว

ยอล 3:9-11   จงประกาศข้อความต่อไปนี้ให้นานาประชาชาติทราบว่า จงเตรียม
ทำการรบ จงปลุกใจชายฉกรรจ์ทั้งหลาย ให้พลรบทั้งสิ้นเข้ามาใกล้ ให้เขาขึ้นมาเถิด 10 จงตีฆาต
ไถนาของเจ้าให้เป็นดาบ และตีขอลิดของเจ้าให้เป็นทวน ให้คนอ่อนแอพูดว่า "ฉันเป็นนักรบ"
11 บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นเอ๋ย จงรวมกันอยู่ล้อมรอบ จงรีบมาเถิด จงเรียกประชุมกันที่นั่น โอ
ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงนำนักรบของพระองค์ลงมา

ในวันท้ายๆของยุคเจ็ดปี พระเจ้าจะทรงชวนประชาชาติทั้งปวงมารบกับอิสราเอลภายใต้
การนำของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ดู วิวรรณ์ 14:14 และ 19:19 เราคงได้แต่คาดเดาเกี่ยวกับเหตุ

จงใจที่ซาตานใส่ไว้ในตอนนั้นเพื่อชักชวนประชาชาติต่างๆที่รวมตัวกันของโลกให้มาต่อสู้
อิสราเอล เราอาจเดาว่าเมื่ออิทธิพลในการทรงชัยยิ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเอาออกไปในวัน
นั้น เหตุจูงใจจะเป็นความเป็นปฏิปักษ์ต่อคนยิวล้วนๆ

บางทีเหตุจูงใจอาจซับซ้อนมากขึ้น เช่น การลงโทษประชาชาติหนึ่งที่ไม่ยอมร่วมมือกับ
ประชาชาติเหล่านั้นที่รวมกันเป็นหนึ่งซึ่งนำโดยปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ บางท่านเสนอแนะว่า
เนื่องจากอิสราเอลในวันนั้นจะกลับไปสู่การถวายเครื่องสัตวบูชาด้วยโลหิตในพระวิหารที่ถูก
สร้างขึ้นใหม่ของพวกเขาแล้ว พวกกลุ่มปกป้องสิทธิสัตว์ก็อาจจูงใจให้มีการลงโทษพวกเขา
หรือท่านอื่นๆก็เสนอว่าอิสราเอลในวันนั้นจะใช้อาวุธนิวเคลียร์เพื่อต่อสู้กับประเทศเพื่อนบ้านที่
เป็นศัตรู ซึ่งทำให้อิสราเอลกลายเป็นตัวร้ายท่ามกลางประชาชาติเหล่านั้นซึ่งนำโดยปฏิปักษ์ต่อ
พระคริสต์

อีกทฤษฎีหนึ่งก็คือว่า พญามารจะโทษว่าการรับขึ้นเป็นความผิดของพวกเขาเยอูเอฟโอ
(งานบินของมนุษย์ต่างดาว) และพวกมันกำลังจะทำสงครามกับกองทัพต่างๆของพิภพโลกใน
แผ่นดินอิสราเอล อีกทฤษฎีหนึ่งที่แตกออกมาก็คือว่า อิสราเอลกำลังร่วมเป็นพันธมิตรกับพวก
เยอูเอฟโอ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องถูกกำจัดทิ้งเสีย ไม่ว่าจะกรณีใด และไม่ว่าจะด้วยเหตุจูงใจใด
ก็ตาม ประชาชาติต่างๆของโลกก็จะถูกชักชวนมายังอิสราเอลเพื่อต่อสู้ครั้งเดียวพอเพื่อกวาดล้าง
พวกยิวให้สิ้นซาก

ยอล 3:12 ให้บรรดาประชาชาติตื่นตัวและขึ้นมายังหุบเขาเยโฮซาฟัท เพราะ
ที่นั่นเราจะนั่งพิพากษาบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นที่อยู่ล้อมรอบ ในภาพใหญ่กว่าของเหตุการณ์
ต่างๆในยุคสุดท้าย การพิพากษาประชาชาติต่างๆที่เป็นแกะและแพะที่ถูกกล่าวถึงในมัทธิว 25 ก็
เกิดขึ้นต่อจากอารมาเกด โคนทันที ดูความเห็นสำหรับ โยเอล 3:1-8 และมัทธิว 25:31

ยอล 3:13 จงเอาเคียวเกี่ยวเถิด เพราะถึงฤดูเกี่ยวแล้ว เข้าไปซิ ย่ำเลย เพราะ
บ่ออย่างุ่นกำลังเต็ม บ่อเก็บน้ำอย่างุ่นล้นแล้ว เพราะว่าความชั่วของเขาทั้งหลายมากมายนัก
เหตุการณ์ต่างๆตรงนี้ดูเหมือนจะสอดคล้องกับวิวรณ์ 14:14-20 อย่างชัดเจน คูอิสยาห์ 63:3 และ

เยเรมีย์ 25:30 ด้วย นี่คือจุดสูงสุดของสงครามอารมาเกดโดนเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาและทรงทำลายกองทัพต่างๆของโลกโดยตรงซึ่งอยู่ภายใต้การนำของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ภาพเปรียบเทียบของเคียวเล่มหนึ่งที่ถูกใช้เพื่อเกี่ยวงุ่นทั้งหลายที่สุดแล้ว จากนั้นก็โยนพวกมันลงไปในบ่ออย่างงุ่นก็สอดคล้องกับเนื้อหาในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นที่ถูกหมายเหตุไว้ข้างบน

ยอล 3:14   **มวลงน มวลงนในหุบเขาแห่งการตัดสิน เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามาแล้วในหุบเขาแห่งการตัดสิน อีกครั้งที่ไม่ว่านี้หมายถึงอารมาเกดโดนหรือการพิพากษาที่ตามมาในหุบเขาเยโฮซาฟัท ก็มีโทนที่น่ากลัวและเป็นกลางร้าย – “มวลงน มวลงนในหุบเขาแห่งการตัดสิน” คำที่แปลว่า การตัดสิน (ชารูวทส์) มีความหมายหนึ่งว่าเครื่องมือที่ใช้นวดข้าว เราอาจสรุปได้ว่านี้หมายถึงการติสอนของพระเจ้าที่อารมาเกดโดน หรือมันอาจหมายถึงการที่ข้าวถูกแยกออกจากแกลบในการพิพากษาที่จะตามมาทันที ณ หุบเขาเยโฮซาฟัท เรามีความเห็นว่ามันหมายถึงอย่างหลัง**

ยอล 3:15-16   **ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะมีดไป ดวงดาวจะอัปเดตแสง 16 พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งพระสิงหนาทจากศิโยน ทรงเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม และฟ้าสวรรค์กับพิภพก็จะหวั่นไหว แต่พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความหวังแห่งประชาชนของพระองค์ เป็นที่กำบังเข้มแข็งของคนอิสราเอล นี้ดูเหมือนสอดคล้องกับหมายสำคัญอื่นๆซึ่งจะเกิดขึ้นทันทีก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในสง่าราศีตอนสิ้นยุคเจ็ดปีและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ณ อารมาเกดโดน ดูโยเอล 2:31, มัทธิว 24:27-30 และอาจเป็นวิวรณ์ 16:10 ด้วย องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงคำรามออกมาจากศิโยนอาจหมายถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์ตามที่มีบรรยายไว้ในวิวรณ์ 19 ศิโยนอาจไม่เพียงหมายถึงแค่เยรูซาเล็มเท่านั้น แต่เป็นภาพเปรียบเทียบหนึ่งของสวรรค์เองด้วย ในวันนั้นพระองค์จะทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากการข่มเหงอันรุนแรงของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และกองทัพของมัน อันที่จริงพระองค์จะทรงกลายเป็นความหวังของอิสราเอลและพละกำลังของพวกเขาด้วย**

ในวันนั้นพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งรวมถึงพระ
เดชานุภาพในการสู้รบด้วย ดู วิวรณ์ 19:11 ท่ามกลางเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวและสั่น
สะเทือนโลกาเหล่านี้ “พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความหวังแห่งประชาชนของพระองค์ เป็นที่
กำบังเข้มแข็งของคนอิสราเอล” ในช่วงเวลานี้เอง คนอิสราเอลส่วนใหญ่จะกลับใจรับเชื่อพระ
คริสต์และได้รับการปกป้องและพิทักษ์รักษาไว้ ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถสู้ทนจนถึงสิ้นยุคเจ็ด
ปีได้

ยอล 3:17-18 "ดังนั้นเจ้าทั้งหลายจะได้รู้ว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
ผู้ประทับในศิโยน ภูเขาบริสุทธิของเรา แล้วเยรูซาเล็มจะเป็นเมืองบริสุทธิ์ จะไม่มีคนต่างด้าว
ผ่านเมืองนั้นไปอีกเลย 18 และอยู่มาในวันนั้นจะมีน้ำอุ่นใหม่หยดจากภูเขา และมีน้ำนมไหลมา
จากเนินเขา และห้วยทั้งสี่ของยูดาห์จะมีน้ำไหล และน้ำพุจะมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
และรดหุบเขาซิทธิม

สถานะต่างๆของยุคพันปีจะเริ่มออกเฝยและเบ่งบานในทันทีหลังจากการเสด็จกลับมา
ของพระคริสต์ แน่แน่นอนว่ามีความสอดคล้องกันกับเหตุการณ์ต่างๆที่ถูกกล่าวถึงในเพลงสดุดี
46:4, เอเสเคียล 47:1 และเศคาริยาห์ 14:8 หุบเขาซิทธิมอยู่ทางทิศใต้และทิศตะวันตกของ
เยรูซาเล็มและอาจหมายถึงแม่น้ำสายนั้นในยุคน้ำปีที่ถูกพรรณนาถึงในเอเสเคียล 47

ยอล 3:19 อียิปต์จะกลายเป็นที่รกร้าง และเอโดมจะกลายเป็นดินทुरुกันดาร
ร้าง เพราะเหตุความรุนแรงที่กระทำต่อชนชาติยูดาห์ เพราะว่าเขากระทำให้โลหิตที่ปราศจาก
ความผิดตกในแผ่นดินของเขา มีการกล่าวถึงด้วยว่ากระทั่งในยุคน้ำปีที่ การติสอนและการ
พิพากษาของพระเจ้าจะมีชัยต่อประชาชาติเหล่านั้นที่เอารัดเอาเปรียบอิสราเอลมาตลอดหลาย
ศตวรรษ

ยอล 3:20 แต่ยูดาห์จะมีคนอาศัยอยู่เป็นนิത്യ และเยรูซาเล็มจะมีผู้อาศัยอยู่
ทุกชั่วอายุ ความหวังของอิสราเอลตั้งแต่สมัยของ โยเอลเรื่อยมาก็คือว่า พระเจ้าจะทรงทำให้
อิสราเอลกลับสู่สภาพเดิมและยกชูอิสราเอลให้สูงท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย แน่แน่นอนว่าสิ่งนี้

จะเกิดขึ้นได้หลังจากพระเมสสิยาห์ของพวกเขาเสด็จกลับมาและทรงสถาปนาบัลลังก์ของ
พระองค์เท่านั้น

ยอล 3:21   **เราจะชำระเลือดของเขาซึ่งยังมิได้รับการชำระ เพราะพระเยโฮ**

วาท์ทรงสถิตในศิโยน" บางทีนี้อาจหมายความว่าในวันนั้นพระเจ้าจะทรงชำระอิสราเอลให้
บริสุทธิ์ฝ่ายวิญญาณ ดูเศคาริยาห์ 13:1 พระเยซูคริสต์จะประทับและครอบครองจากศิโยนในวัน
นั้น แน่แน่นอนว่าศิโยนเป็นชื่อหนึ่งของเยรูซาเล็ม คำพยากรณ์อันน่าตื่นเต็นของโยเอลจึงจบลงด้วย
ประการฉะนี้